

مقایسه‌ی سلامت اجتماعی سالمدان ساکن در منزل و سرای سالمدان

ثريا سيار^۱، مسعوده باباخانيان^۲

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: سلامت، یکی از حقوق عمده‌ی انسان‌ها می‌باشد و در نتیجه، همه‌ی انسان‌ها باید به منابع اساسی برای تأمین سلامت دسترسی داشته باشند. افزایش امید به زندگی در انسان‌ها و رشد جمعیت سالمدان به خصوص در جوامع در حال توسعه، یکی از دستاوردهای قرن ۲۱ بوده چالش‌های فراوانی در زمینه‌ی اجتماعی به همراه داشته است. بنابراین، مفهوم سلامت اجتماعی در کنار ابعاد جسمی و روانی سلامت در این قشر، مورد توجه قرار گرفته است. هدف از انجام پژوهش حاضر، مقایسه وضعیت سلامت اجتماعی دو گروه سالمدان مقیم منزل و سالمدان مقیم سرای سالمدان بود.

روش‌ها: جامعه‌ی آماری این مطالعه‌ی توصیفی- تحلیلی، کلیه‌ی افراد بالای ۶۰ سال مقیم منزل و سرای سالمدان شهر تهران در سال ۱۳۹۳ بودند. نمونه‌ی پژوهش، شامل ۴۰۰ نفر (۲۰۰ نفر سالمدان مقیم منزل و ۲۰۰ نفر سالمدان مقیم سرای سالمدان) بودند که به روش خوشه‌ای انتخاب و با استفاده از پرسشنامه‌ی سنجش سلامت اجتماعی Keyes مقایسه شدند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS و روش‌های آماری توصیفی و نیز آزمون‌های t و χ^2 Independent t انجام شد.

یافته‌ها: میانگین سلامت اجتماعی سالمدان ساکن سرای سالمدان و مقیم منزل به ترتیب $60/60$ و $62/83$ بود ($P = 0/027$). همچنین، در ابعاد شکوفایی اجتماعی، انسجام اجتماعی، پذیرش اجتماعی و مشارکت اجتماعی سالمدان مقیم منزل نسبت به سالمدان مقیم سرای سالمدان امتیاز بیشتری کسب کردند ($P = 0/001$).

نتیجه‌گیری: میانگین سلامت اجتماعی سالمدان ساکن سرای سالمدان، کمتر از میانگین سلامت اجتماعی سالمدان مقیم منزل بود. از این رو، با توجه به پایین بودن میزان سلامت اجتماعی در این گروه و افزایش جمیت سالمدان طی سال‌های اخیر، لازم است مسؤولان توجه بیشتری به این قشر معطوف دارند و جهت افزایش سلامت اجتماعی سالمدان با در نظر گرفتن تسهیلات و سیاست‌های تشويقي، بستر مراقبت و نگهداری این قشر را در خانواده فراهم نمایند.

وازگان کلیدی: سلامت اجتماعی، سالمدان، منزل، سرای سالمدان

ارجاع: سیار ثريا، باباخانیان مسعوده. مقایسه‌ی سلامت اجتماعی سالمدان ساکن در منزل و سرای سالمدان. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۳۹۵؛

۱۱۲۸-۱۱۳۳ (۴۰۰): ۳۴

مقدمه

سالمدانی به عنوان آخرین دوره از زندگی انسان، همواره مورد توجه متفسکران علوم انسانی، اجتماعی، زیست‌شناسی و پزشکی قرار داشته است. این دوره از زندگی، به طور معمول با بالا رفتن سن افراد مطرح می‌شود و بسیاری مسایل همچون ضعف توان جسمانی، تهایی، از کار افتادگی، فقر و بی‌سرپرستی و غیره را به همراه دارد. بروز این گونه مسایل برای سالمدان، بسته به این که فرد در چه جامعه‌ای و با چه فرهنگی زندگی می‌کند، از نظر کمی و کیفی با تفاوت‌های بسیاری همراه است. از این رو، تحت چنین شرایطی، لازم است سیاست‌های اجتماعی خاص جهت حفظ و ارتقای سلامت جسمی،

روانی و اجتماعی سالمدان تدوین و اعمال گردد؛ در غیر این صورت، این پدیده به عنوان مسئله‌ی اجتماعی نمود پیدا می‌کند (۱). از دیدگاه سازمان بهداشت جهانی، سلامت یکی از حقوق عمده‌ی انسان‌ها می‌باشد و در نتیجه، همه‌ی انسان‌ها باید به منابع اساسی برای تأمین سلامت دسترسی داشته باشند. موضوع سلامتی و ارتباط آن با افزایش سال‌های زندگی در عصر حاضر، چالش‌های فراوانی به وجود آورده است. افزایش امید به زندگی در انسان‌ها و رشد جمعیت سالمدانی به خصوص در جوامع در حال توسعه، یکی از دستاوردهای قرن ۲۱ بوده است. جمعیت جهان نیز به سرعت رو به پیشی است. در سال ۲۰۰۶، افراد ۶۰ سال و بالاتر حدود

- دانشجوی دکتری، گروه جامعه‌شناسی، دانشکده مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران، ایران
 - دانشجوی دکتری علوم رفتاری، مرکز تحقیقات روان‌پزشکی و علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری و مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران
- نویسنده‌ی مسؤول: مسعوده باباخانیان

Email: babakhani.m@gmail.com

می کنند، از کیفیت زندگی بالاتری برخوردارند. نتایج بسیاری از تحقیقات، روابط بین حمایت اجتماعی و سلامت اجتماعی را تأیید کردند و نشان دادند که سلامت اجتماعی در افزایش سلامت جسمی و روانی مؤثر است (۴).

کشور ما، یکی از پیشگامان سلامت در حوزه‌ی جسمانی است، اما جنبه‌ی اجتماعی سلامت در آن چندان مورد توجه نبوده است و این بی‌توجهی، به جنبه‌ی اجتماعی سلامت، موجب افزایش آسیب پذیری افراد به خصوص سالمدنان در ابعاد اجتماعی و روانی می‌شود (۱). از این رو، عدم وجود مطالعات مشابه کافی در جامعه‌ی ایران و به ویژه در گروه هدف سالمدنان و با تأکید بر این نکته که هرم سنی جمعیت در ایران در حال معکوس شدن است (۵)، این پژوهش با هدف مقایسه‌ی سلامت اجتماعی سالمدنان ساکن در منزل و سرای سالمدنان در شهر تهران (کهربیزک و سرای سالمدنان خصوصی) انجام شد.

روش‌ها

این پژوهش، یک مطالعه‌ی توصیفی- تحلیلی از نوع مقطعی بود. دو گروه سالمدنان (مقیم منزل و مقیم سرای سالمدنان) از نظر سلامت اجتماعی بر اساس پرسش نامه‌ی سنجش سلامت اجتماعی Keyes مقایسه شدند. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر را کلیه‌ی افراد بالای ۶۰ سال مقیم منازل و سرای سالمدنان شهر تهران در سال ۱۳۹۳ تشکیل دادند. نمونه‌ی پژوهش شامل ۴۰۰ نفر (۲۰۰ نفر سالمدنان مقیم منازل و ۲۰۰ نفر سالمدنان مقیم سرای سالمدنان کهربیزک و سرای سالمدنان خصوصی) بود.

معیارهای ورود سین بالای ۶۰ سال، تجربه‌ی حداقل ۲ سال سکونت در مرکز، دارا بودن سلامت روحی، عدم ابتلا به آنرایم‌ر و تمایل به شرکت در پژوهش بود. روش انجام نمونه‌ی گیری در سطح شهر تهران خوش‌های تصادفی بود. تهران به پنج بخش شمال، جنوب، شرق و غرب و مرکز تقسیم و از هر پنج بخش مناطقی انتخاب شد. از هر منطقه، چند ناحیه‌ی شهرداری انتخاب شد و با انتخاب تصادفی چند خیابان و چند کوچه در هر ناحیه به درب منازل مراجعه شد. در صورت داشتن سالمدن مورد نظر و تمایل به شرکت در پژوهش، پس از ارایه‌ی توضیحاتی توسط محقق، پرسش نامه‌ها تکمیل شد. در این پژوهش جهت اعمال ملاحظات اخلاقی، از سالمدن شرکت کننده رضایت‌نامه دریافت شد.

جهت گرداوری داده‌ها، از پرسش‌نامه‌ی سلامت اجتماعی Keyes استفاده گردید (۶). این پرسش‌نامه، شامل ۳۲ سؤال است که ۵ مؤلفه‌ی سلامت اجتماعی (انسجام اجتماعی، شکوفایی اجتماعی، پذیرش اجتماعی، مشارکت و انتظام اجتماعی) را مورد سنجش و ارزیابی قرار می‌دهد.

۶۵۰ میلیون نفر بودند که در سال ۲۰۲۵، این میزان حدود دو برابر خواهد شد و به $1/2$ میلیارد نفر خواهد رسید (۱).

در ایران نیز رشد مطلق جمعیت در دوره‌ی ۱۳۸۵-۹۰ به طور متوسط حدود $1/3$ درصد بوده است؛ در حالی که این میزان برای سالمدنان ۶۰ ساله و بیشتر در طی همین دوره، $2/9$ درصد به دست آمد. این روند همراه با کاهش میزان مولاید، باعث می‌شود در سال‌های آینده روند افزایش تعداد و نسبت سالمدنان با سرعت بیشتر ادامه پیدا کند (۲).

از آن جایی که سالخورده‌گی فرایندی همگانی است و در کل دوران زندگی ادامه دارد، آماده ساختن کل جمعیت برای دوران سالخورده‌گی باید جنبه‌ی تفکیک ناپذیری از سیاست‌های توسعه‌ی اقتصادی- اجتماعی باشد و با مساعی زیاد در کلیه سطوح کشوری، محلی، خانوادگی و فردی تأمین گردد. شیوه‌ی برخورد با این مسئله نیز باید جامع و توسعه‌ای باشد و همه‌ی جنبه‌های حیاتی را که تعیین کننده‌ی کیفیت زندگی سالمدنان می‌باشد، از جمله مشارکت آنان در امر توسعه را شامل گردد. جنبه‌های حیاتی این فراگرد عبارت از سلامت اجتماعی، جسمی و روانی سالمدنان می‌باشند.

درک و شناخت همه جنبه‌ی سلامت، ایجاب می‌کند که همه‌ی نظام‌ها و ساختارهایی که وضعیت اجتماعی، اقتصادی و محیط فیزیکی را در کنترل و تسلط خود دارد، مضامین فعالیت‌های خود را در خصوص آثاری که بر سلامت و رفاه فرد و جامعه دارند، در نظر بگیرند.

مفهوم سلامت اجتماعی، در کنار ابعاد جسمی و روانی سلامت مورد توجه قرار گرفته است. جنبه‌ی اجتماعی آن با محور قرار دادن فرد، مورد بررسی می‌باشد. Breslow برای اولین بار در سال ۱۹۷۲ در پژوهشی به مفهوم سلامت اجتماعی پرداختند. آن‌ها مفهوم سلامت اجتماعی را با درجه‌ی عملکرد اعضا متراffد کردند و شاخص سلامت اجتماعی را ساختند و تلاش نمودند تا با طرح پرسش‌های گوناگون در ابعاد جسمی، روانی و اجتماعی سلامت فردی، به میزان و عملکرد فرد در جامعه برستند (۳). چند سال بعد، این مفهوم در سال ۱۹۷۸ مطرح شد و استدلال آن‌ها این بود که سلامت، فراتر از گزارش علایم بیماری، میزان بیماری‌ها و قابلیت‌های کارکردی فرد است. بر اساس برداشت آن‌ها، سلامت اجتماعی، در حقیقت هم بخشی از ارکان وضع سلامت محسوب می‌شود و هم می‌تواند تابعی از آن باشد. حوزه‌ی سلامت اجتماعی از سال‌های ۱۹۹۵ به بعد، علاوه بر نگرش کلی که بر کیفیت سلامت در میان تمام افراد دارد، سلامت اجتماعی را این گونه تعریف نموده است: «ارزش گذاری شرایط یک فرد و کارایی او در جامعه» که این بازتابی از سلامت اجتماعی مثبت است (۴).

Keyes نشان داد سالمدنانی که با خانواده‌ی خود زندگی

جدول ١. توزيع فراوانی اطلاعات دموغرافیک سالمندان

متغير	السالمندان ساكن منزل تعداد (درصد)	السالمندان ساكن منزل تعداد (درصد)	السالمندان ساكن منزل تعداد (درصد)
جنسية	زن (٥٩/٠)	٩٨ (٤٩/٠)	١١٨ (٥٩/٠)
محل إقامة	مرد (٤١/٠)	١٠٢ (٥١/٠)	٨٢ (٤١/٠)
العمل	شاغل (١٥/٠)	٣٠ (١٥/٠)	٠ (٠)
الدراسات	بازنشسته (٣٩/٥)	١١٤ (٥٧/٠)	٧٩ (٣٩/٥)
الشهادة	بى كار (٦٠/٥)	٥٦ (٢٨/٠)	١٢١ (٦٠/٥)
الجنسية	زير دپلم (٦٦/٠)	١١٣ (٥٦/٥)	١٣٢ (٦٦/٠)
الجنسية	دپلم (١٩/٠)	٤٦ (٢٣/٠)	٣٨ (١٩/٠)
الجنسية	فوق دپلم (٣/٠)	١٥ (٧/٥)	٦ (٣/٠)
الجنسية	ليسانس وبالاتر (١٢/٠)	٢٦ (١٣/٠)	٢٤ (١٢/٠)
سن (سال)	٦٠-٦٩ (٤٥/٠)	١٢٠ (٦٠/٠)	٩٠ (٤٥/٠)
سن (سال)	٧٠-٨٠ (٤٢/٥)	٧٠ (٣٥/٠)	٩٥ (٤٢/٥)
سن (سال)	≥٨١ (١٢/٥)	١٠ (٥/٠)	٢٥ (١٢/٥)

سالمندان ساکن منزل، از لحاظ سن و سطح تحصیلات همچو اختلاف معنی داری وجود نداشت. اطلاعات دموگرافیک پاسخگویان به تفکیک گروهها در جدول ۱ آمده است. شاخص‌های سلامت اجتماعی در سالمندان ساکن سرای سالمندان و سالمندان ساکن منزل نیز در جدول ۲ ارایه شده است. در جدول ۳ نیز متغیر سلامت اجتماعی در سالمندان ساکن سرای سالمندان و سالمندان ساکن منزل مقایسه گردیده است که بر این اساس، سالمندان ساکن سرای سالمندان به لحاظ سلامت اجتماعی دارای امتیاز $60/6$ بودند و در مقابل، سالمندانی که بین اعضای خانواده بودند، به لحاظ سلامت اجتماعی دارای امتیاز $62/83$ بودند. آزمون t Independent نشان داد که این تفاوت میانگین سلامت اجتماعی به لحاظ آماری معنی دار بود ($P = 0.027$). از این‌رو، بین سالمندان ساکن منزل و سرای سالمندان از لحاظ سلامت اجتماعی تفاوت معنی داری وجود دارد (جدول ۳).

شربیان، در بررسی روابی و پایایی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد، میزان Cronbach's alpha در متغیر سلامت اجتماعی را برابر ۰/۹ داشت آورده (۷). میزان روابی و پایایی به دست آمده، دلالت بر این دارد که این ابزار، می‌تواند در بررسی‌های سلامت اجتماعی در جامعه‌ی هدف به طور مؤثر به کار گرفته شود (۸). همچنین، داده‌های حاصل از تحقیق با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه‌ی ۲۱ (version 21, SPSS Inc., Chicago, IL) و با به کارگیری روش‌های آماری توصیفی و آزمون‌های χ^2 و t -تحلیل شد.

ساخته‌ها

در این مطالعه ۴۰۰ نفر از سالمندان بالای ۶۰ سال شهر تهران مورد مطالعه قرار گرفتند. بین دو گروه سالمندان ساکن سرای سالمندان و

جدول ۲. شاخص های سلامت اجتماعی در دو گروه سالمندان ساکن سرای سالمندان و سالمندان ساکن منزل ($n = ۲۰۰$ در هر گروه)

متغیر	محل اقامت سالمندان	میانگین ± انحراف معیار	آزمون T	درجهی آزادی	مقدار P
شکوفایی اجتماعی	سرای سالمندان	$13/42 \pm 3/21$	-۳/۶۳	۳۹۸	۰/۰۰۱
		$14/97 \pm 3/95$			
همبستگی اجتماعی	سرای سالمندان	$8/35 \pm 2/25$	۱/۵۴	۳۹۸	۰/۱۲۲
		$8/00 \pm 2/27$			
انسجام اجتماعی	سرای سالمندان	$10/51 \pm 3/01$	-۴/۸۱	۳۹۸	۰/۰۰۱
		$11/84 \pm 2/49$			
پذیرش اجتماعی	سرای سالمندان	$14/63 \pm 3/64$	۵/۲۱	۳۹۸	۰/۰۰۱
		$12/76 \pm 3/51$			
مشارکت اجتماعی	سرای سالمندان	$13/71 \pm 3/67$	-۴/۷۵	۳۹۸	۰/۰۰۱
		$15/57 \pm 4/15$			

جدول ۳. مقایسه متفاوت سلامت اجتماعی در سالمندان ساکن سرای سالمندان و سالمندان ساکن منزل ($n = 200$ در هر گروه)

سلامت اجتماعی	گروه	سالمندان ساکن سرای سالمندان	سالمندان ساکن منزل	میانگین ± انحراف معیار آزمون T درجه‌ی آزادی	مقدار P
		۶۰/۶ ± ۹/۹۸	۶۲/۸۳ ± ۱۰/۹۶	-۶/۲۲	۳۹۸

لحاظ پذیرش اجتماعی نسبت به سالمندانی که بین اعضای خانواده بودند، امتیاز بالاتری داشتند. پذیرش اجتماعی، مصدق پذیرش از خود است. در پذیرش اجتماعی، فرد نگرش مثبت و احساس خوبی به خودش و زندگی گذشته دارد و با وجود ناتوانی هایی که دارد، خود را می‌پذیرد و این پذیرش، در سالمندان ساکن در سرای سالمندان بیشتر از سالمندانی است که با خانواده زندگی می‌کنند. در این زمینه، مطالعه‌ای انجام نشده و این یافته قابل مقایسه نمی‌باشد.

نتایج مطالعه در مورد وجه پنجم نشان داد که بین سالمندان ساکن سرای سالمندان و سالمندان ساکن خانواده، از لحاظ مشارکت اجتماعی تفاوت معنی داری وجود داشت و بیانگر این است که سالمندان در بین اعضای خانواده، در مقایسه با سالمندان ساکن سرای سالمندان به لحاظ مشارکت اجتماعی دارای امتیاز بیشتری بودند. از این رو، سالمندانی که بین اعضای خانواده می‌باشند، خود را عضو اجتماع می‌دانند و می‌کوشند احساس دوست داشته شدن کنند و در دنیابی سهیم باشند که تنها به دلیل انسان بودن برای آن‌ها ارزش قابل است. نتیجه‌ی حاصل از این وجه، با نتایج پژوهش‌های Bonsang و Mendes de Leon (۸)، Everard و همکاران (۹) و نیز Klein (۱۰) هم راستا می‌باشد.

از جمله محدودیت‌های اجرای این تحقیق، عدم همکاری برخی مراکز نگهداری سالمندان و خانواده‌ها و نیز فقدان تحصیلات لازم و عدم سلامت جسمی سالمندان جهت شرکت در این مطالعه بود. در پایان با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش و همچنین جمعیت رو به رشد سالمندان در سال‌های اخیر، می‌توان گفت عدم در پیش گرفتن سیاست‌های اجتماعی مناسب و عواقب فقر تأثیرگذار باعث افت کیفیت زندگی و سلامت سالمندان می‌شود. از این رو، دولت باید خود را هر چه بیشتر ملزم و متعهد به حفظ حقوق سالمندان بداند و با حمایت همه جانبی از آنان، بستر ارتقای سلامت و در نهایت ارتقای کیفیت زندگی آنان را فراهم نماید.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از سالمندان شرکت کننده در این مطالعه، مسؤولین و کارکنان محترم سرای سالمندان (کهریزک و مراکز خصوصی) تشکر می‌گردد.

بحث

نتایج حاصل از مقایسه اطلاعات دموگرافیک و ابعاد مختلف سلامت اجتماعی نشان داد که بین دو گروه مورد مطالعه از لحاظ جنس، سن، تحصیلات و میزان سلامت اجتماعی تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

اولین وجه این مطالعه، به مقایسه میزان شکوفایی اجتماعی در دو گروه مورد مطالعه پرداخت. این مقایسه نشان داد که بین سالمندان ساکن سرای سالمندان و سالمندان ساکن منزل، از لحاظ شکوفایی اجتماعی تفاوت معنی‌داری وجود داشت و بیانگر این بود که سالمندان ساکن در منزل و در بین اعضای خانواده، به لحاظ شکوفایی اجتماعی نسبت به سالمندان ساکن سرای سالمندان، دارای امتیاز بیشتری می‌باشند که با نتایج حاصل از پژوهش‌های Bonsang و Mendes de Leon (۸)، Everard و همکاران (۹) و نیز Klein (۱۰) همسو می‌باشد. همچنین، نتایج در مورد وجهی دیگر از مطالعه، نتایج نشان داد بین سالمندان ساکن سرای سالمندان و سالمندان ساکن در خانواده، از لحاظ همبستگی اجتماعی تفاوت معنی‌داری نبود و می‌توان گفت سالمندان ساکن سرای سالمندان و سالمندان ساکن خانواده، از لحاظ همبستگی اجتماعی در یک سطح قرار داشتند.

نتایج این مطالعه، بین سالمندان ساکن در سرای سالمندان و سالمندان ساکن در خانواده از لحاظ انسجام اجتماعی، تفاوت معنی‌داری نشان داد و بیانگر این بود که سالمندان در بین اعضای خانواده، به لحاظ انسجام اجتماعی دارای امتیاز بیشتری نسبت به سالمندان ساکن در سرای سالمندان بودند. این یافته، با نتایج سایر پژوهش‌ها همسو بود (۱۱-۱۲). بنابراین، سالمندانی که در بین اعضای خانواده‌ی خود زندگی می‌کنند، نسبت به اجتماع خود احساس نزدیکی می‌کنند و گروه اجتماعی خود را منبعی از آرامش و اعتماد می‌دانند، خود را با دیگرانی سهیم می‌دانند که واقعیت اجتماعی آنان را می‌سازند و این حس در سالمندان ساکن در سرای سالمندان با توجه به محدودیت‌های آن‌ها کمتر است.

در مورد وجه چهارم، نتایج نشان داد که بین سالمندان ساکن سرای سالمندان و سالمندان ساکن خانواده، از لحاظ پذیرش اجتماعی تفاوت معنی‌داری وجود داشت. سالمندان ساکن سرای سالمندان، به

References

1. Sheikhi MT. Sociology of aging. Tehran, Iran: Harir Publications; 2010. [In Persian].
2. Statistical Center of Iran. Selected findings of the National Population and Housing Census, 2011 [Online]. [cited 2011]; Available from: URL: http://www.amar.org.ir/Portals/0/Files/abstract/1390/n_sarshomari90_2.pdf. [In Persian].
3. Belloc NB, Breslow L. Relationship of physical health status and health practices. Prev Med 1972; 1(3): 409-21.
4. Keyes CLM. Social well-being. Soc Psychol Q 1988; 61(2); 121-40.
5. Ghazanfarpour M, Kaviani M, Abdolahian S, Bonakchi H, Najmabadi KM, Naghavi M, et al. The relationship between women's attitude towards menopause and menopausal symptoms among postmenopausal women. Gynecol Endocrinol 2015; 31(11): 860-5.
6. Keyes CLM. Social well-being in the United States: a descriptive epidemiology. In: Brim OG, Ryff CD, Kessler RC, editors. How healthy are we? A national study of well-being at midlife. Chicago, IL: The University of Chicago Pres; 2004. p. 350-72.
7. Sharbatlyan Mh. The Semantic components reflecting the link between social capital and the rate social health of the benefit of students of Payam Noor University, Mashhad. The Sociology of the Youth Studies Quarterly 2012; 2(5): 149-74.
8. Bonsang E, Klein TJ. Retirement and subjective well-being. Journal of Economic Behavior and Organization 2012; 83(3): 311-29.
9. Everard KM, Lach HW, Fisher EB, Baum MC. Relationship of activity and social support to the functional health of older adults. J Gerontol B Psychol Sci Soc Sci 2000; 55(4): S208-S212.
10. Mendes de Leon CF. Social engagement and successful aging. Eur J Ageing 2005;2(1): 64-6.
11. Najaf Abadi A. Factors influencing social health of Isfahan young women [MSc Thesis]. Tehran, Iran: School of Social Sciences, Allameh Tabataba'i University; 2010. [In Persian].
12. Hatami P, Sam Aram, Sharifian A, Allahyari T. Studying the effectual factors in social health of students emphasizing of social networks [MSc Thesis]. Tehran, Iran: School of Social Sciences, Allameh Tabataba'i University; 2011. [In Persian].

Comparing the Social Health Status among the Older People Living at Home and Those Living in Old People's Home

Soraya Sayar¹, Masaudeh Babakhanian²

Original Article

Abstract

Background: Nowadays, the health challenges related to life length is increasing. This research aimed to compare the levels of social health among two groups of older people living at home and at old people's homes.

Methods: The statistical population of this analytic-descriptive research includes all over-60-year-old people living at houses and old people's homes in Tehran city, Iran, during the year 2014. The sample size was 400 (200 elderly living at home and 200 living at old people's home). The sampling procedure was done based on cluster random method. The levels of social health of both groups were compared using Keyes social health questionnaire. Data analyzed using descriptive statistical methods and chi-square and t tests via SPSS software.

Findings: The mean of social health status was 60.60 and 62.83 among elderly living at old people's home and home, respectively ($P = 0.027$ which showed the social health status was statistically different).

Conclusion: The results showed that there was a significant difference between the two studied groups of elderly people regarding the level of social health. Therefore, the authorities must pay more attention to this group and perform the required planning and preparations in order to increase the elderly's social health.

Keywords: Social health, Elderly, Home, Old people's home

Citation: Sayar S, Babakhanian M. Comparing the Social Health Status among the Older People Living at Home and Those Living in Old People's Home. J Isfahan Med Sch 2016; 34(400): 1128-33.

1- PhD Student, Department of Sociology, Islamic Azad University, North Tehran Branch, Iran

2- PhD Student in Behavioral Sciences. Psychiatry and Behavioral Sciences Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari AND Social Determinants of Health Research Center, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

Corresponding Author: Masaudeh Babakhanian, Email: babakhanian.m@gmail.com